

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

Autoritate de stat autonomă

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2,
tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: support@cncd.org.ro

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR. 378 din data 02.09.2015

Dosar nr. 185/2015

Petiția nr. 2144/23.03.2015

Petent: S.N.

Reclamat: Ministerul Educației și Cercetării Științifice

Obiect: introducerea de către reclamată a unui ordin și adoptarea unei metodologii cu privire la desfășurarea activităților de educație fizică și sport.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petenților

I.1.1 S.N. , ..

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1 Ministerul Educației și Cercetării Științifice loc. București, str. General Berthelot, nr.28-30, sector 1.

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petentul susține că potrivit Ordinului nr. 3462/06.03.2012 și a Metodologiei aprobată pentru organizarea și desfășurarea activităților de educație fizică și sport, prin art.2, se introduce conceptul; "efectuării deliberate a educației fizice pentru elevi".

III. Procedura de citare

3.1 Prin adresa înregistrată sub nr. 2144/30.04.2015, a fost citat domnul S.N. în calitate de petent, pentru data de 19.05.2015. Procedură legal îndeplinită.

3.2 Prin adresa înregistrată sub nr. 3009/30.04.2015, a fost citat *Ministerul Educației și Cercetării Științifice* în calitate de reclamat prin reprezentant legal, pentru data de 19.05.2015. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

4.1 Petentul susține că, partea reclamată prin Ordinul nr.3462/06.03.2012 și prin Metodologia aprobată pentru organizarea și desfășurarea activităților de educație fizică și sport, prin art.2, introduce conceptul “efectuării deliberate a educației fizice pentru elevi”. „În acest sens, conceptul de *educație fizică* și conceptul de *sport*, creează o situație benevolă pentru a se mai face sport, un număr tot mai mic de elevi, nu îndeplinesc baremele cerute în special fetele. Ca atare, multi elevi au tendința de a găsi o soluție pentru a nu mai efectua ora de sport, prin scutiri medicale etc”.

Susținerile părții reclamate

4.3 Partea reclamată declară că invocă excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării și respingerea sesizării ca inadmisibilă. “Întrucât, din economia O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, rezultă în mod clar că, CNCD nu are competența materială de a cenzura dispoziții legale, în speță *Legea educației naționale nr. 1/2011*, cu modificările și completările ulterioare, și *Legea educației fizice și sportului nr. 69/2000*, cu modificările și completările ulterioare, care au reprezentat temei legal pentru emiterea O.M.E.C.T.S. nr. 3462/2012 *privind aprobarea Metodologiei organizării și desfășurării activităților de educație fizică și sport în învățământul preuniversitar*, reglementare pe care petentul o consideră discriminatorie”. “Totodată, raportat la prevederile O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările și completările ulterioare, considerăm că, plângerea formulată de petent este *indamisibilă*”. “Astfel, O.M.E.C.T.S. nr. 3462/2012 *privind aprobarea Metodologiei organizării și desfășurării activităților de educație fizică și sport în învățământul preuniversitar* a fost emis în vederea executării în concret a dispozițiilor *Legii educației naționale nr. 1/2011*, cu modificările și completările ulterioare, și *Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000*, cu modificările și completările ulterioare. Conform art. 3, lit. r) din *Legea educației naționale nr. 1/2011*, cu modificările și completările ulterioare, unul dintre principiile care guvernează învățământul preuniversitar și superior, precum și învățarea pe tot parcursul vieții din România este principiul promovării educației pentru sănătate, inclusiv prin educația fizică și prin practicarea activităților sportive. În învățământul preuniversitar, educație fizică și sportul figurează atât ca activități curriculare, cât și ca activități extracurriculare (art. 68 alin. (2) din *Legea educației naționale nr. 1/2011*). Ele nu pot fi tratate diferențiat deoarece se condiționează reciproc. *Legea educației fizice și sportului nr. 69/2000* stipulează că educația fizică și sportul sunt activități de interes național sprijinite de stat. Totodată, se statuează ca discriminare garantat de stat. Exercitarea acestui drept este liberă și voluntară și se realizează independent sau în cadrul structurilor sportive asociative”.

4.4 Reclamata arată că, în “*Metodologia organizării și desfășurării activităților de educație fizică și sport în învățământul preuniversitar*, aprobată prin O.M.E.C.T.S. nr. 3462/2012, sunt precizate, *obiectivele generale ale educației fizice și sportului în învățământul preuniversitar*”, „Formele de organizare a activităților de educație fizică și sport în învățământul preuniversitar”, „Măsurile pentru prevenirea și evitarea accidentelor în timpul activităților de educație fizică și sport”, precum și instrucțiuni privind, „amenajarea, dotarea și întreținerea bazelor sportive școlare”. “Având în vedere cele menționate mai sus și raportat la prevederile legale în vigoare, considerăm că sesizarea domnului S.N. este neîntemeiată și nu sunt întrunite condițiile discriminării prevăzute de O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată”.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. Colegiul director al CNCD reține că petiția, așa cum a fost formulată, relevă o situație în care partea reclamată prin Ordinul nr.3462/06.03.2012 și prin Metodologia aprobată pentru organizarea și desfășurarea activităților de educație fizică și sport, prin art.2, introduce conceptul “efectuării deliberate a educației fizice pentru elevi”. Acest lucru, în opinia petentului, încurajează elevii să nu mai facă educație fizică și să solicite de la medic o scutire medicală.

În urma analizei petiției în ședința de deliberări, Colegiul director invocă din oficiu excepția lipsei calității procesuale active a petentului în baza art. 1 din O.G. 137/2000 republicată, care stipulează „(1) În România, stat de drept, democratic și social, demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane reprezintă valori supreme și sunt garantate de lege”.

Totodată, sunt incidente și prevederile art. 5 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în M.O. nr.348/06.05.2008, „Petentul este persoana care se consideră discriminată și sesizează Consiliul cu privire la săvârșirea faptei de discriminare împotriva sa” și prevederile art. 7 al aceluiași text legal „Persoana interesată este fie persoana care se consideră discriminată și sesizează Consiliul cu privire la săvârșirea unei fapte de discriminare împotriva sa, fie una dintre persoanele prevăzute la art. 8 alin. (1) și (2) ori alte persoane care au un interes legitim în combaterea discriminării și reprezintă o persoană, un grup de persoane sau o comunitate împotriva căreia s-a săvârșit o faptă de discriminare”.

(2) Persoanele care nu au exercițiul drepturilor lor pot fi parte dacă sunt reprezentate, asistate ori autorizate potrivit legii din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în Monitorul Oficial nr. 348 din 6 mai 2008.

De asemenea, Colegiul director în procedura de deliberare a sesizării, invocă și **Decizia nr. 997 din 7 octombrie 2008** a Curții Constituționale stabilește următoarele:

„Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în esență, critica autorului excepției pune în discuție constituționalitatea atribuțiilor jurisdicționale ale Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, care, potrivit art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, poate să dispună «înlăturarea consecințelor faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterioare discriminării», în măsura în care situațiile discriminatorii izvorăsc din conținutul unor acte normative.

Față de acestea, Curtea apreciază că o corectă analiză a textului de lege criticat impune interpretarea acestuia în ansamblul reglementării din care face parte, mai precis al Secțiunii VI din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, care reglementează rolul, atribuțiile și organizarea Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

Astfel, Curtea observă că potrivit dispozițiilor art.16 din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării îndeplinește rolul de «garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării», iar potrivit dispozițiilor art.18 din același act normativ, «este responsabil cu aplicarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi în domeniul său de activitate, precum și în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative care contravin principiului nediscriminării.» Mai departe, art.19 alin.1) lit.c), precum și art.20, în ansamblu, reglementează rolul jurisdicțional al Consiliului, care are ca finalitate, așa cum s-a arătat, «înlăturarea faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterioare discriminării.» În sfârșit, nu trebuie omis nici faptul că art.2 alin.3) din aceeași ordonanță prevede că sunt discriminatorii «prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care

dezavantajează anumite persoane [...]». Deși autorul excepției apreciază ca fiind un «nonsens» interpretarea dispozițiilor art.20 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 în sensul aplicabilității lor și cu privire la situațiile discriminatorii ce izvorăsc din conținutul actelor normative, Curtea observă totuși că dispozițiile de lege mai sus enunțate au constituit în realitate temeiul mai multor hotărâri prin care Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a constatat, în cadrul activității sale jurisdicționale, caracterul discriminatoriu al unor prevederi legale. Dovadă a acestui fapt stă și introducerea, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.75/2008, a alin. (3) la art.19 din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, prin care s-a scos din competența Consiliului soluționarea sesizărilor având ca obiect măsurile legislative în contextul stabilirii politicii de salarizare a personalului din sistemul bugetar, măsură legislativă dictată tocmai ca urmare a efectelor generate de hotărârile emise de această instituție. În această ordine de idei, Curtea constată că, în vederea îndeplinirii rolului său de garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este chemat să vegheze, printre altele, inclusiv asupra modului în care este respectat acest principiu în conținutul actelor normative. În acest sens, acest organ poate constata existența unor prevederi de lege discriminatorii și își poate exprima opinia în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative cu principiul nediscriminării. Ceea ce aici interesează sunt efectele pe care le produc aceste opinii. Astfel, dacă s-ar admite că, pe calea controlului jurisdicțional întemeiat pe art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unor norme legale, hotărârea Consiliului ar putea avea ca efect încetarea aplicabilității acestor dispoziții și chiar aplicarea prin analogie a unor alte texte de lege, care nu se referă la persoana sau grupul social discriminate. Într-o atare împrejurare, se pune în discuție legitimitatea acestui organ de a interfera în competențele legislativului, prin înlăturarea aplicabilității unor acte normative și instituirea aplicabilității altora, dar și în competențele Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale, sub aspectul art.16 referitor la principiul nediscriminării.

Deși în lumina dispozițiilor constituționale o asemenea interpretare nu ar putea fi acceptată, rolul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării putând fi rezumat mai degrabă la posibilitatea de a constata existența unor discriminații în conținutul unor acte normative și la formularea de recomandări sau sesizarea autorităților competente pentru a modifica respectivele texte de lege, se observă totuși, așa cum s-a reținut și mai sus, că, în practică, art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 a generat efecte neconstituționale, prin care s-a încălcat principiul separației în stat, la aceasta contribuind chiar formularea echivocă a dispozițiilor cuprinse în Secțiunea VI din Ordonanța Guvernului nr.137/2000.

Pentru aceste motive, Curtea constată că prevederile art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 sunt neconstituționale în măsura în care sunt interpretate în sensul că acordă Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării competența ca, în cadrul activității sale jurisdicționale, să anuleze textul unor acte normative cu caracter discriminatoriu și chiar să substituie acest text cu dispoziții cuprinse în alte acte normative”. Având în vedere aceste aspecte, Colegiul nu se poate pronunța prin hotărâre privind obiectul cauzei, însă poate emite un punct de vedere, conform prevederilor art.18 alin.1) al *O.G. nr. 137/2000*, care prevede: „*Consiliul este responsabil cu aplicarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi în domeniul sau de activitate, precum și în ceea ce*

privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative care contravin principiului nediscriminării”.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitatea de voturi ale membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Faptele prezentate în petiție nu au fost susținute cu înscrisuri din punct de vedere al persoanei fizice (petentului în cauză). Aceasta nu a dovedit calitatea procesuală activă în ce privește obiectul petiției.

2. Admite excepția de necompetență materială invocată în ședința de deliberări, de a se pronunța prin hotărâre asupra actelor normative cu caracter de lege, conform Deciziei nr. 997 din 7 octombrie 2008 a Curții Constituționale.

3. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte.

4. O copie a hotărârii se va transmite părților.

a) S.N. ..

b) Ministerul Educației Naționale loc. București, str. General Berthelot, nr.28-30, sector 1.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicata și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

BERTZI THEODORA – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

ISTVAN HALLER – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

MANOLE FLORIN – Membru

Intocmit R. O. Consilier Juridic SACD

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

Verificat SCSRP